

ΟΠΩΣ ΚΙ ΑΝ ΤΟ ΔΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ, ΤΕΛΙΚΑ «ΣΑΝ ΤΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ!»

Του
Ιγνάσιου Καΐτεζη

Οι περισσότεροι Θεσσαλονικείς επισκέφθηκαν για ακόμη ένα καλοκαίρι τις εκατοντάδες πανέμορφες ακρογιαλίες της Χαλκιδικής, επιβεβαιώνοντας για ακόμη μια φορά πως μπορεί η Ελλάδα να έχει ομορφιές, αλλά... σαν τη Χαλκιδική δεν υπάρχει! Ποιος μπορεί να διαφωνήσει; Από τα γαλάζια νερά και τις απέραντες αμμουδιές έως τα ψηλά πεύκα και τις αιωνόβιες ελιές, η Χαλκιδική με το Αγιον Όρος της είναι ένας μοναδικός τόπος. Αυτά όμως αφορούν μόνο τις φυσικές ομορφιές της. Δηλαδή αυτά που έφτιαξε ο Θεός. Γιατί υπάρχουν και αυτά που έφτιαξαν οι άνθρωποι και είναι η αντίθετη ακριβώς εικόνα.

Οι ουρές των αυτοκινήτων συνεχίζουν ατελείωτες, πλέον κάθε μέρα, κάθε ώρα και προς κάθε κατεύθυνση. Ο χρόνος που χρειάζεται κάποιος για να επιστρέψει στη Θεσσαλονίκη μπορεί να είναι ίσος με αυτόν της πτήσης Θεσσαλονίκη - Μαδρίτη. Τι χρειάζεται για να γίνουν επιτέλους κάποια σοβαρά έργα υποδομής;

Μεγάλοι κεντρικοί άξονες, περιφερειακές οδοί, που θα μοιράζουν τον κόσμο στα διάφορα χωριά με κάθετες συνδέσεις, ένας προαστιακός σιδηρό-

δρομος, ακτοπλοϊκές συνδέσεις; Εργα που τα ακούμε για δεκαετίες, συμφωνούν όλοι πως είναι απαραίτητα, αλλά στο τέλος... μένουν στα χαρτιά!

Τι τουρισμό πέτυχε να φιλοξενεί η Χαλκιδική κάθε χρόνο; Με ποια στρατηγική χτίστηκε το τουριστικό προφίλ της; Δυστυχώς με καμία. «Φύτρωσαν» εκατοντάδες «rooms to let», αυτοσχέδιες πανσιόν, διαμερίσματα με «aircondition» (γραμμένο όπως το βλέπετε) και κάθε λογής καταλύματα,

Η χαριπλή ποιότητα τουρισμού μοιράζονται έναν γύρο, φουσκώνουν με καρπούζι και επιστρέφουν στη χώρα τους με τη βενζίνη που έβαλαν όταν έφυγαν από αυτήν! Οσο για το ισοζύγιο, προφανώς ελλειμματικό, αφού το τουριστικό εισόδημα που αφήνουν είναι πολύ μικρότερο από το κόστος της εξυπηρέτησής τους (περιβάλλον, σκουπίδια κ.λπ.), ενώ παράλληλα ανατροφοδοτούν διαρκώς ένα σύστη-

μα χαμηλής ποιότητας τουρισμού που απομακρύνει εύπορους τουρίστες και επενδύσεις.

Υποδομές; Απελπιστικά κατώτερες του brand name της Χαλκιδικής. Διακοπές ρεύματος, συχνότατες. Διακοπές νερού, ομοίως. Η δικαιολογία είναι πλέον γνωστή: υπερκατανάλωση!

Αν συμβαίνει αυτό, η λύση είναι απλή: Ή εκδίδουμε διαμονητήρια (όπως στο Αγιον Όρος) για όσους επισκέπτονται τη Χαλκιδική, ώστε να ελέγχουμε τον αριθμό τους και να μας φτάνουν το νερό και το ρεύμα, ή φτιάχνουμε έργα για να μας φτάνουν το νερό και το ρεύμα. Γιατί high class τουριστικός προορισμός με κεριά για να βλέπουμε και με εμφαλωμένο νερό για να λουζόμαστε μάλλον δεν γίνεται.

Και μπορεί αυτό να είναι ανεκτό για χιλιάδες επισκέπτες με πινακίδες MK, SRB και BG, αλλά δεν είναι ανεκτό για τον Ελληνα που πληρώνει 250 ευρώ τη βραδιά ή έχει στη Χαλκιδική το εξοχικό του και πέφτει θύμα της υπερκατανάλωσης που προκαλεί η επιδρομή των Βαλκανίων.

Πράγματι σαν τη Χαλκιδική δεν υπάρχει. Οπως κι αν το διαβάσει κανείς!

Δημάρχος Πυλαίας-Χορπάτη,
αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεαμών της ΚΕΔΕ